

Advies

DATUM 9 november 2015

VOLGNUMMER 2015-2016/2

COMMISSIE Commissie voor Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin

Samen werken aan vakantieopvang van buitenlandse kinderen

Sinds de val van het IJzeren Gordijn brengen elk jaar honderden kansarme kinderen uit Europese landen zoals Roemenië, Wit-Rusland of Oekraïne de vakantie door bij Belgische gastgezinnen. Zo ontstonden er verschillende privé-initiatieven en vrijwilligersorganisaties om deze kinderen en hun gezinnen te helpen. De maximumduur van de vakantie is drie maanden.

De voorbije jaren kreeg de Klachtenlijn van het Kinderrechtencommissariaat signalen over kinderen die opgevangen worden bij Vlaamse gastgezinnen in de vakantie. Signalen waaruit blijkt dat het gaat om kwetsbare kinderen die bijzondere aandacht verdienen. We gingen in overleg met de vakantie-initiatieven en raadpleegden enkele internationale richtlijnen.

Op basis daarvan vragen we aan de overheid om extra in te zetten op internationale samenwerking zodat landen op lange termijn zelf (meer) kwaliteitsvolle en gezonde vakanties kunnen aanbieden aan kinderen die dat nodig hebben.

De overheid kan de Vlaamse organisaties die nu al vakanties voor buitenlandse kinderen organiseren beter ondersteunen:

- Deel expertise vanuit verwante instanties zoals pleegzorg, kinderopvang, jeugdwerk met de vrijwilligersorganisaties. De vakantie-initiatieven zijn uniek maar toch verwant. We denken aan expertise over het screeningsproces, vorming van gastgezinnen, omgaan met verontrustende situaties, inschakelen van tolken, het organiseren van ontmoetingsdagen en een kwaliteitsvol vrijwilligersbeleid.
- Zorg dat EU-vakantie-kinderen ook gevolgd worden via een centrale registratie zoals bij de niet-EU-kinderen het geval is. Nu moeten de gastgezinnen dat enkel melden in het gemeentehuis.

Zonder afbreuk te doen aan het engagement van de vrijwilligers binnen de vakantie-initiatieven dringen we erop aan:

- Onderling regelmatig te communiceren, informatie, ervaringen en goede praktijken uit te wisselen. Ook om zo gastgezinnen die shoppen tussen organisaties uit te sluiten.
- Sterker in te zetten op een open en transparante communicatie met de (kandidaat)gastgezinnen. Een vakantie mag nooit uitlopen in langverblijf. Vakantie-initiatieven zijn geen (officiële) adoptiedienst of pleeggezinndienst die gastgezinnen in contact brengt met ouders in nood.
- Het vrijwilligerswerk verder uit te bouwen en te onderbouwen met extra zorg voor screening, vorming en opvolging. Het vrijwilligerswerk moet op een veilige manier en in een veilige omgeving gebeuren.
- Het recht op privacy van vakantie-kinderen nauwgezet op te volgen. Sensibiliseer binnen de eigen organisatie en de gastgezinnen over het omgaan met foto's en verhalen van kinderen op sociale media.
- Voorzie voldoende bereikbare begeleiding ook voor het kind zelf tijdens zijn vakantie hier.

De aanbevelingen op beide niveaus zijn belangrijk om de rechten van de vakantie-kinderen te waarborgen.

1. Vakantie-initiatieven van naderbij bekeken

De vakantie-initiatieven zijn een vorm van solidariteit over de grenzen heen. Soms gaat de solidariteit zelfs verder dan die tussen het vakantiekind en het gastgezin, en ontstaat er ook een band tussen het gastgezin met de omgeving van de gastkinderen of zelfs met de hele lokale gemeenschap.

Door die initiatieven krijgen kinderen de kans om te reizen en om een andere cultuur te leren kennen. Soms spelen ook gezondheidsdoelstellingen mee: even ontsnappen aan lucht- en bodemvervuiling of verontreinigd voedsel.

De vakantie-opvanginitiatieven definiëren wij als 'tijdelijke informele opvang door derden in een grensoverschrijdend kader, met een humanitair doel'. De initiatieven zijn uniek in hun soort, maar wel verwant aan mantelzorg, vakantiecampen, kinderopvang, internationale pleegzorg en kortdurende pleegzorg in eigen land.

Om hoeveel kinderen het jaarlijks gaat, is lastig te achterhalen. In 2009 alleen al kwamen er 1700 Wit Russische kinderen naar ons land.¹ Een andere bron spreekt over 779 kinderen in 2010, opgevangen door Vlaamse verenigingen die toen subsidies ontvingen.²

Het Kinderrechtencommissariaat organiseerde op 10 mei 2014, 20 september 2014 en 24 oktober 2015 ronde tafels met de vakantie-initiatieven. Zo kregen we een helder zicht op de initiatieven en hun noden. Daarnaast analyseerden we de Internationale richtlijnen over 'child protection' en alternatieve zorg.³

¹ Parl. Vr. Nr. 4-5363, *Parl. St* Senaat 7 december 2009.

² Parl. Vr. Nr. 585, *Parl. St VI. Parl.* 5 september 2011.

³ Zoals de toolkit 'Quality for Children',

http://www.quality4children.info/navigation/cms,id,176,nodeid,176,_country,at,_language,en.html; Unicef rapport 'children in informal alternative care',

http://www.unicef.org/protection/Informal_care_discussion_paper_final.pdf; UN-Resolutie

En bekeken we de richtlijnen van het Nederlandse Better Care Network voor vrijwilligers die naar buitenlandse weeshuizen trekken om te werken met kinderen.⁴ We overlegden ook met Kind en Gezin en het Agentschap Jongerenwelzijn over de vakantie-initiatieven.

1. Versterk Landen van herkomst

Het lijkt misschien voor de hand liggend, maar we vinden het belangrijk nog eens te benadrukken dat de Belgische en Vlaamse overheden moeten blijven investeren in samenwerking en ondersteuning met de landen van herkomst (Oekraïne, Wit-Rusland, Roemenië). Het is belangrijk dat ze op lange termijn zelf (meer) kwaliteitsvolle en gezonde vakanties kunnen aanbieden aan kinderen die dit nodig hebben.

Vele vakantie-initiatieven hebben in de loop van de jaren al structurele samenwerkingsverbanden met regio's in de landen van herkomst. Daarnaast vragen we aan de vakantie-initiatieven om individuele signalen zoals Gehoorprobleem of schoolachterstand steeds door te geven aan de verantwoordelijke instantie(s) in het land van herkomst zodat zij de nodige actie kunnen ondernemen.

1.1. Kinderrechtenverdrag pleit voor internationale samenwerking

Artikel 24 van het Kinderrechtenverdrag bepaalt dat elk kind recht heeft op de best mogelijke gezondheid en gezondheidszorgvoorzieningen. Staten verbinden zich ertoe om in te zetten op internationale samenwerking om dit recht voor alle kinderen te realiseren.

1.2. VN bevelen zorg in eigen context aan

De VN-aanbeveling over alternatieve zorg⁵ wil:

- waarborgen dat kinderen niet onnodig in 'alternatieve zorg' worden geplaatst;
- voorzien in passende omstandigheden en een type opvang dat overeenstemt met het belang van het kind, wanneer plaatsing buitenshuis toch noodzakelijk is.

Maar de eerste bedoeling van de richtlijn is wel ondersteuning bieden bij inspanningen om kinderen onder de zorg van hun gezin te houden of terug te brengen. De opvang van kinderen in hun oorspronkelijk milieu verdient dus de voorkeur.

---

van 24 februari 2010 'Guidelines for the Alternative Care for Children', UN Doc. A/RES/64/142 (2010),

http://www.unicef.org/aids/files/UN_Guidelines_for_alternative_care_of_children.pdf

⁴ Better Care Network, Richtlijnen vrijwilligerswerk met kinderen in het buitenland, http://www.bettercarenetwork.nl/content/17382/download/clnt/51154_Richtlijnen-vrijwilligerswerk_BCNN_DEF14.pdf. Hoewel het hier om andere situaties gaat, komen een aantal bezorgdheden toch overeen.

⁵ UN-Resolutie van 24 februari 2010 'Guidelines for the Alternative Care for Children', UN Doc. A/RES/64/142 (2010). Nederlandse versie:

http://www.bettercarenetwork.nl/content/17382/download/clnt/34569_Microsoft_Word_-_VWS102919NL_2_.pdf.

Het Comité voor de Rechten van het Kind vraagt in zijn landenrapport van 2010 aan België om aan deze aanbeveling aandacht te besteden.⁶

2. Uniek maar toch verwant, expertise delen is nodig

We vragen dat overheden hun expertise delen met de vrijwilligersorganisaties. Waarom bepaalde vormings- en andere initiatieven niet openstellen voor de vakantie-organisaties en de gastgezinnen?

2.1. Organisaties zijn vragende partij

We deden zelf een eerste aanzet. Op de bijeenkomst van 24 oktober 2015 verduidelijkte een verantwoordelijke van een dienst voor pleegzorg de stappen die gevolgd worden bij het screenen en selecteren van pleegzorgers. Alle aanwezige organisaties gaven aan hier veel aan te hebben voor hun werking.

Gelezen in de evaluatieformulieren

‘Er zijn veel gemeenschappelijke aanrakingspunten tussen de weekend-opvang binnen pleegzorg en onze vakantieopvang.

Aanzet voor ons om verder na te denken over de werking van onze organisatie.’ (Vorming, 24 oktober 2015)

2.2. Uniek maar toch verwant

De initiatieven zijn uniek in hun soort, maar wel in meer of mindere mate verwant aan:

- Mantelzorg
- Kinderopvang
- (Ondersteunende) pleegzorg in eigen land
- Georganiseerd jeugdwerk en vakantiecampen

Deze verwantschap biedt mogelijkheden. Zonder dat we uitspraken willen doen over opdrachten van andere instanties, denken we bijvoorbeeld aan

- Kind en Gezin die expertise aanlevert over screening van gezinnen en het omgaan met verontrustende situaties. Ook kunnen de lokale Huizen van het Kind een rol spelen bij het ondersteunen van gezinnen in bepaalde opvoedingskwesaties of mogelijks probleemgedrag van kinderen.
- Het betrekken van hogescholen die de opleiding vertaler tolk aanbieden bijvoorbeeld onder de vorm van stages om de vakantiekinderen en de gastgezinnen maximaal te ondersteunen. Hierbij moet wel rekening gehouden worden met het feit dat sommige herkomstlanden zelf tolken meesturen en restrictief toekijken.
- Waarom zouden de diensten voor pleegzorg bepaalde vormen niet kunnen openstellen voor de gastgezinnen? Bijvoorbeeld over hechting en afscheid nemen. Zij hebben ook de kennis in huis als het gaat over het screenen van gezinnen.
- Het jeugdwerk weet van wanten als het gaat om het organiseren van vervoer en activiteiten. Interessante kennis en ervaring om bijvoorbeeld een ontmoetingsdag voor alle vakantie-kinderen te organiseren.
- Toerisme Vlaanderen heeft knowhow over hoe je kan omgaan met cultuurverschillen.
- De Steunpunten Vrijwilligerswerk kunnen ondersteuning bieden in het ontwikkelen van een vrijwilligersbeleid.

⁶ CRC, Concluding Observations: Belgium, CRC/C/BEL/CO/3-4, § 47.

3. Volg ook EU-vakantiekinderen op

De Dienst Vreemdelingenzaken legt een aantal verplichtingen op aan de vakantie-organisaties die kinderen opvangen van buiten de EU. Zo kan er maar een visum uitgereikt worden na voorlegging van een uittreksel uit het strafregister - model 2 (vroegere 'attest van goed gedrag en zeden') van het gastgezin. Een andere verplichting is om de Dienst Vreemdelingenzaken een lijst te bezorgen van alle kinderen die op vakantie komen en waar ze logeren. Ook voor de kinderen uit de EU vragen we een dergelijke opvolging en centrale registratie. Nu moeten de gastgezinnen enkel een 'melding van aanwezigheid'⁷ doen op het gemeentehuis.

4. Ondersteun het screenen van gastgezinnen

We vragen dat de overheid de vakantie-organisaties ondersteunt bij het screeningsproces van de gastgezinnen. Het gaat dan niet alleen om hoe je gastgezinnen selecteert en welke criteria je hiervoor gebruikt, maar bijvoorbeeld ook hoe je omgaat met verontrusting of vermoedens van misbruik. Of hoe je een weigering aan de (potentiële) gastouders en het vakantiekind communiceert. Concreet is er nood aan:

- de mogelijkheid om expertise in te roepen bij de initiële screening van het gastgezin
- de mogelijkheid om expertise in te roepen als het misloopt of dreigt mis te lopen in een gezin tijdens de vakantie
- methodieken en criteria voor de selectie van gezinnen
- vorming rond communicatievaardigheden naar het gastgezin, het vakantiekind en de context in het land van herkomst

Vermoedens van grensoverschrijdend gedrag

De voorzitter van een vakantie-organisatie werd opgebeld door de vader van een gastgezin omdat er grensoverschrijdend seksueel contact geweest zou zijn van Lyov, de jongen op vakantie bij het gezin en de dochter. Toch wil de vader Lyov in zijn gezin houden en gastouder blijven. Wat doen we best? En kunnen of moeten we Lyov volgend jaar in een ander gezin huisvesten?

De vakantie-initiatieven erkennen het belang van een goede screening van gastgezinnen. Maar dit is gemakkelijker gezegd dan gedaan. De diversiteit tussen de verschillende organisaties is groot. Bij de ene gebeuren de huisbezoeken aangekondigd; andere zweren bij onaangekondigd langsgaan. Sommige organisaties vragen vooraf aan het gastgezin een ('bekwaamheids')attest van hun dokter. Of vragen een referentiepersoon door te geven die hun bekwaamheid kan aantonen. Soms wordt de wijkagent of het parket ingeschakeld om meer te weten te komen over het gezin in kwestie.

Vakantie-initiatieven signaleren het fenomeen van de zogenaamde 'shoppers': gastgezinnen die geweigerd worden bij een organisatie, kloppen nadien aan bij een andere organisatie. De organisaties weten dit vaak niet van elkaar. Het lijkt minstens nodig dat de organisaties nieuwe gastgezinnen actief bevragen op lidmaatschap bij een vorige organisatie, en inzetten op een open en transparante communicatie met de (kandidaat)gastgezinnen.

---

⁷ Vergelijkbaar met de aankomstverklaring van niet EU-onderdanen.

5. Nood aan intervisie en uitwisselen goede praktijken

Vakantie-organisaties werken hard om de kinderen elk jaar te kunnen ontvangen. Zo screenen ze onder andere de gastgezinnen, maken ze infobrochures voor hen en regelen ze het vervoer. We geloven dat het zinvol kan zijn om af en toe de koppen bij elkaar te steken met de andere organisaties. Kunnen er zaken samen aangepakt worden? Hoe gaan andere organisaties om met bijvoorbeeld werving, screening en selectie van gastgezinnen? Hoe verloopt de communicatie met de context in het land van herkomst? Zijn hier goede praktijken? En wat met de financiering en verzekeringsverplichtingen?

Draagwijdte van verantwoordelijkheid

De vakantie-initiatieven vragen zich af in welke mate zij verantwoordelijk zijn voor een verkeersongeval van het gastgezin? En als de gastmoeder eerder veroordeeld werd voor een snelheidsovertreding en de organisatie hiervan op de hoogte was via het uittreksel uit het strafregister - model 2?

Maar ook gastgezinnen hebben nood aan uitwisseling met elkaar. Hoe pak je bepaalde zaken aan? Wat doe je beter niet? Een ontmoetingsmoment tijdens de vakantie waarop de gastgezinnen met hun vakantie-kinderen aanwezig zijn, kan hiervoor een goed moment zijn.

Gehoord op de ronde tafel

Een gastgezin keek raar op toen hun vakantiekind geen bestek gebruikte aan tafel. Op de ontmoetingsdag spraken ze hierover met de andere gastgezinnen en blijkt dat het in Wit-Rusland niet courant is om met mes en vork te eten.

Vanuit de Kinderrechtencommissariaat brachten we de organisaties al drie keer samen. Expertise en emailadressen werden uitgewisseld. Uit de evaluatie blijkt dat ze zeker openstaan voor zo'n soort ontmoetingen.

Gelezen in de evaluatieformulieren

Wat ik vooral onthoud uit de voorbije ontmoetingsmomenten is dat samenwerken nuttig is voor de verschillende organisaties met dezelfde doelstelling en dezelfde landen. (Vorming, 24 oktober 2015)

6. Aandacht voor gebruikte taal

Termen als 'pleeggezin' of 'pleegkind' horen thuis in een hulpverleningscontext. 'Mama' en 'papa' worden meestal voorbehouden voor figuren uit het land van herkomst. Voor de vakantie-kinderen en in het contact met derden is het belangrijk dat hier geen misverstanden over bestaan en de finaliteit van de (gezondheids)vakantie duidelijk blijft. Wijs ook de gastgezinnen op het belang van de juiste taal.

Daarnaast is het belangrijk dat de kinderen hun eigen taal ook tijdens de vakantie blijven onderhouden. Zeker voor die kinderen die meerdere maanden per jaar in een Vlaams gastgezin doorbrengen. Moderne communicatiemiddelen (zoals Skype,...- zie ook verder) en sociale media (YouTube filmpjes,...) kunnen hiertoe bijdragen.

7. Ontwikkel een vrijwilligersbeleid

Aan de organisaties vragen we om – eventueel samen (zie hoger) - een vrijwilligersbeleid uit te tekenen. Alleen op die manier kan het vrijwilligerswerk op een veilige manier, en in een veilige context gebeuren.

Volgende aspecten komen hierbij best aan bod:

- Sluiten van een vrijwilligersovereenkomst zoals de Vrijwilligerswet dit voorziet.
Op deze manier is het voor zowel de organisatie als het gastgezin duidelijk hoe het zit met verzekering, onkosten,...
- Opstellen van een gedragscode – wat kan wel en wat niet? ('huishoudelijk reglement')
Hier kan de grens aan bod komen tussen vakantieopvang en lang verblijf. Wanneer en hoe wordt er gecommuniceerd met de context in het land van herkomst tijdens de vakantie?
- Ontwikkel een beleid voor het rapporteren van geweld, zorg en privacy.
Wat doe je in verontrustende situaties?
Wat doe je als je merkt dat de zorg de draagkracht van het gastgezin te boven gaat?
Welke richtlijnen hanteren we als het gaat om het nemen van foto's en het delen van (medische) informatie van de kinderen?

8. Zorg voor vorming

De opvang van - al vaak kwetsbare - kinderen uit een andere cultuur en ander land is niet evident. Hier zijn veel competenties voor nodig. Het gaat niet zomaar om het letten op een buurmeisje voor een paar dagen. We vragen dan ook dat de verantwoordelijken van de organisaties en in de mate van het mogelijke ook de gastgezinnen frequenter toegang krijgen tot en sterker inzetten op vorming rond deze materies. Vorming die evident aansluit bij hun noden.

Hierbij denken we onder meer aan het aanscherpen van de volgende vaardigheden:

- Cultuursensitiviteit - Hoe word je je bewust van je eigen westerse bril?
- Gewoonten en gebruiken in het land van herkomst.
- Afscheid nemen.
- Hoe ga je om met ouders die je vragen of zelfs smeken om permanent voor hun kind te zorgen?
- Impact van deze vakanties, zowel positief als negatief.

9. Recht op privacy, ook op vakantie

Vakantie-kinderen hebben recht op privacy. Dit recht stopt niet aan de landsgrenzen. Gastgezinnen en organisaties mogen dus niet zomaar foto's van en verhalen over de kinderen publiceren en openbaar maken op sociale media. Willen ze dat toch doen, dan is toestemming nodig van de jongeren. En bij jonge kinderen is de toestemming van hun ouders of voogd nodig. We zijn er ons van bewust dat dit niet gemakkelijk is omdat ook kinderen en jongeren zelf op sociale media actief zijn en alles moeilijk op te volgen is. Bovendien is het plaatsen van foto's soms ook een manier om met het thuisfront te communiceren.

Toch vragen we dat organisaties hier bij stilstaan en ook de gastgezinnen sensibiliseren om hier zorgvuldig mee om te gaan. Het is in die zin aangewezen om in het huishoudelijk reglement (zie ook aanbeveling 7) voor de gastgezinnen hieraan aandacht te besteden.

Gehoord op de ronde tafel – toestemming op voorhand

Als wij met de organisatie onze jaarlijkse barbecue organiseren, vragen we bij het begin of iedereen, zowel de kinderen als de gastouders, akkoord zijn als we een aantal foto's nemen voor onze website.

10. Begeleiding tijdens de vakantie

Uit de gesprekken kwamen volgende zaken naar voren als basisvoorwaarde tijdens de vakantieopvang.

- Bij aankomst hebben de kinderen even tijd apart met de tolk. Die vertelt hen wie zijn of haar gastgezin wordt en waar het kind terecht kan bij problemen.
- Kinderen laten hun ouders bij aankomst weten dat ze goed aangekomen zijn.
- Kinderen hebben een direct aanspreekpunt bij de organisatie waar ze altijd terecht kunnen.
- Er wordt tijdens de vakantieperiode een ontmoetingsmoment georganiseerd met alle gastgezinnen en vakantie-kinderen (zie ook aanbeveling over intervisie).
- Kinderen hebben de kans om daarnaast met elkaar te spreken of contact te hebben. Bijvoorbeeld via Facebook.
- Een vast medisch onderzoek bij aankomst lijkt niet aangewezen. Wanneer dit toch wordt georganiseerd, gebeurt dit mits informed consent van het kind en de ouders van het kind in kwestie.

Gehoord van een organisator van een vakantie-initiatief

We hebben met onze organisatie nog nooit iets voorgehad, maar ik besef nu: 'oei, dat kan ook allemaal gebeuren'.

11. Accent op vakantie en niet op hulp

De organisaties werken vanuit een groot hart. Dat neemt niet weg dat ze geen hulpverleners zijn. Hun doel is om kinderen die het niet gemakkelijk hebben een onbezorgde vakantie te geven. Niet minder, maar ook niet meer. We vragen dat organisaties zich bewust zijn van hun mandaat. En dat ze daarover duidelijk communiceren met de gastgezinnen. Ze zijn geen (officieuze) adoptiedienst of pleeggezinnendienst die gastgezinnen in contact brengt met ouders in nood.

Vakantieverblijf wordt lang(er) verblijf

Via vakantie-initiatieven leren mensen kinderen kennen uit een ander land. Soms merken we dat het gastgezin hier en het gezin in het land van herkomst op eigen houtje het contact verder intensifiëren. Op een bepaald moment wordt dan soms afgesproken dat het gezin hier de zorg voor het kind opneemt.

Ze organiseren dan opvang zonder dat ergens aan te geven of zonder dat te 'officialiseren'. Soms stellen de ouders en het opvanggezin bepaalde aktes op.

Zoals een akte van een buitenlandse notaris of een formule van pleegvoogdij om de opvang een officieel karakter te geven. Zo denken ze dat ze de opvang goed geregeld hebben.

Maar pas als de gastgezinnen de kinderen willen inschrijven op hun adres of documenten nodig hebben zoals een Kids-ID, blijkt dat die opvang helemaal niet zo evident is. Vaak volgt een bericht van de Dienst voor Vreemdelingenzaken dat het kind niet wettelijk in het land verblijft en levert een 'weigering van verder verblijf' en een 'bevel tot terugbrenging' af. Na veel jaren in België moet het kind dan terug.

Frankrijk – België en weer terug?

Een gastgezin vangt Eli op, een 4 maanden oude baby als vakantiekindje. De moeder van de jongen woont in Parijs en is van Ivoriaanse afkomst. Ze vraagt het gastgezin na een tijdje om haar zoontje te adopteren omdat ze zelf niet in staat is om voor hem te zorgen. Adoptie bleek niet mogelijk, pleegvoogdij wel. De jongen verblijft daarop bijna 3 jaar in het gastgezin dat regelmatig met hem op bezoek ging bij de moeder in Parijs. Toch kan hij niet ingeschreven worden in de gemeente omdat er geen identiteitsdocumenten zijn. Daarop wordt een procedure bij de Dienst voor Vreemdelingenzaken gestart. Eli krijgt het statuut van een niet-begeleide minderjarige vreemdeling. De moeder van Eli probeert om diens identiteitsdocumenten in orde te brengen. Daarom reist Eli opnieuw af naar Frankrijk. Daar aangekomen, besluit de moeder om haar zoontje bij zich houden. Het (gast)gezin contacteert ons: 'Wij zijn bezorgd om zijn levensomstandigheden in Parijs. We krijgen geen contact meer met 'ons pleegkind'. Wat kunnen we doen?'

Na uitwijzing toch blijven – maar hoelang?

Een gemeentebestuur (en het betrokken gastgezin) klagen aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken weigert het verblijf van een Roemeense jongen te regulariseren.

De jongen kwam al van jongs af aan regelmatig op vakantie bij het gastgezin. Tussen moeder en gastgezin werd afgesproken om, buiten de organisatie om, de jongen op permanente basis bij het gastgezin te laten verblijven. Het kind woont er nu al 3 jaar en brengt de zomervakanties bij moeder in Roemenië door. De Dienst Vreemdelingenzaken aanvaardde de overeenkomst tussen moeder en de gastouders niet en weigerde de ingediende regularisatie-aanvraag. Er volgt een bevel tot terugbrenging van het kind. Ondertussen is de jongen 9 jaar en zit hier op de lagere school. In Roemenië is hij nooit naar school geweest. In mei kwam het bericht dat de jongen dan toch bij het gastgezin kan blijven. Althans tot het eind van dit jaar...